

Мотиви към присъда №12/17.02.2022г. по НОХД №5642/2021 по описа на БРС, 17-ти наказателен състав:

Б.ка районна прокуратура е внесла обвинителен акт по досъдебно производство № 286/2021г. по описа на ОДМВР Б., пр. № 11570/21 г. по описа на БРП срещу Д. С. Д., роден на *****г. в гр.К, *****, работи, средно образование, с адрес гр.К, ул.*****, понастоящем в Следствен арес към Затвора гр.Б., ЕГН ***** по няколко обвинения, както следва:

По пункт първи е повдигнато обвинение за това, че за времето от 29.10.2020г. до 27.08.2021г. в гр.Б., в условията на продължавано престъпление, както сам, така и в условието на посредствено извършителство - чрез друг действащ при неосведоменост, спомогнал на лице - С.Д.Р. с ЕГН *****, извършило престъпления по чл.115 от НК, да избегне наказателно преследване за тези престъпления, без да се е споразумял с това лице, преди да е извършило самите престъпления, както следва:

1. На неустановени дати в периода от 29.10.2020г. до 24.08.2021г., в гр.Б., сам и в условието на посредствено извършителство - чрез С.Г.З. действащ при неосведоменост, спомогнал на лице - С.Д.Р., извършило престъпление по чл. 115 от НК - умишлено умъртвяване на 29.10.2020г. на Т.Н.Б.Р. да избегне наказателно преследване, като бъдат заличени следите от престъплението, укрита вещите на жертвата, трупът и куршумът от убийството на жертвата Т.Н.Б.Р., прикрити за органите на властта - фактът и механизмът на извършеното убийство и неговият извършител - С.Д.Р., без да се е споразумял с това лице, преди да е извършило самото престъпление, както следва:

- на неустановена дата в периода от 29.10.2020г. до 30.05.2021г., сам и чрез С.Г.З. действащ при неосведоменост, пренесъл в бидон и чрез товарен автомобил тип „микробус“, от жилище, находящо се в гр.Б., ул.***** до затворен магазин, находящ се в гр.Б., ул.*****, трупа на умишлено умъртвената Т.Б.-Р., в който бил и куршум, изстрелян от боеприпас кал. 9x18 „Макаров“, с който била убита и укрив в търговския обект бидона с тялото на жертвата и куршума, в който бил сложен и алкален хидроксид;

- на неустановена дата в периода от 29.10.2020г. до 24.08.2021г., скриел като пуснал в отвор на отдушник, в мокро помещение, намиращо се в гр.Б., бул.*****, торбичка за бижута, съдържаща два пръстена, един чифт обеци, един брой медальон и два броя гривни от бял метал, принадлежали и носени от жертвата Т.Б.-Р., в деня на умишленото ѝ умъртвяване;

2. На неустановени дати в периода от 04.08.2021г. до 27.08.2021г., в гр.Б., спомогнал на лице - С.Д.Р., извършило престъпление по чл.115 от НК - умишлено умъртвяване на 04.08.2021г. на Ю.К.М., да избегне наказателно преследване, като бъдат заличени следите от престъплението, укрита вещите на жертвата, трупът, оръжието и куршумът от убийството на жертвата Ю.К.М., прикрити за органите на властта - фактът и механизмът на извършеното убийство и неговия извършител С.Д.Р., без да се е споразумял с това лице, преди да е извършило самото престъпление, като:

- на 04.08.2021г., скриел като пуснал в отвор на отдушник, в мокро помещение, намиращо се в гр.Б., бул.*****, торбички, в които били 1 бр. пистолет „Макаров“ кал. 9x18 със заличен фабричен номер и 1 бр.

самоделно изработен супресор /шумозаглушител/, използвани за умишленото умъртвяване на Ю.К.М., както и 1 бр. мобилен апарат „Нокия 1208“, с ИМЕЙ 358626/01/*****, ведно със СИМ карта на мобилен оператор „Виваком“ с №*****, предназначени и използвани от С.Р. единствено за комуникация с жертвата Ю.К.М. и посредством които М. е бил повикан на местопроизшествието;

- на 05.08.2021г., счупил и изхвърлил в контейнер за смет, находящ се в гр.Б., на ул. *****, до пресечката на бул.*****, мобилен апарат „Айфон“, ведно със СИМ карта с №*****, ползвани от жертвата Ю.К.М.;

- на 06.08.2021г., сложил в 3 бр. бидони, частите от разчлененото тяло на жертвата Ю.К.М., в главата на който бил 1 бр. куршум от боеприпас кал.9x18 „Макаров“, с който жертвата била умъртвена, и ги натоварил в микробус „Опел Виваро“, с рег. № *****, посредством който ги укрil, отнасяйки ги от помещение, находящо се в гр.Б., ж.к. *****, където жертвата е била умишлено умъртвена, до паркинг, находящ се в гр.Б., ж.к. “*****“;

- на неустановена дата в периода от 06.08.2021г. до 11.08.2021 г., чрез микробус „Опел Виваро“, с рег. № *****, отнесъл 3 бр. бидони с частите от разчлененото тяло на жертвата Ю.К.М. и куршума в главата на трупа, от паркинг находящ се в гр.Б., ж.к. “*****“, до брега на блато, находящо се в гр.Б., кв. “*****“, където скрил останките от разчлененото тяло на жертвата, във висока папратова растителност.

- на неустановена дата в периода от 11.08.2021г. до 27.08.2021г., в подземието на сградата на “*****“, находящо се в гр.Б., на ул. *****, унищожил 3бр. бидони, в които били преди това положени частите от разчлененото тяло на жертвата Ю.К.М.;

- на неустановена дата в периода от 04.08.2021г. до 27.08.2021г., под стълбищната клетка на приземния етаж в жилищната сграда, където живеел в гр.Б., ул. *****, скрил 1бр. тяло на електрически саблен трион, с който било разчленено тялото на жертвата Ю.К.М. - престъпление по чл. 294, ал.1, във вр. чл.26 ал.1 от НК

По пункт втори е повдигнато обвинение и за това, че на 04.08.2021г., в гр.Б., придобил като получил от С.Д.Р. и за времето от 04.08.2021г. до 24.08.2021г. държал в отдушник, в мокро помещение, намиращо се в гр.Б., бул.*****, огнестрелно оръжие по смисъла на чл.4, ал.2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОВВВПИ/ - пистолет „Макаров“ кал. 9x18 със заличен фабричен номер, както и боеприпаси за огнестрелни оръжия по смисъла на чл.7, ал.1 от ЗОВВВПИ - 13 бр. патрони кал.9x18 мм, без да има за това надлежно разрешение, съгл. чл. 56, ал. 1 вр. чл. 50, ал. 3, вр. ал. 2 от ЗОВВВПИ - престъпление по чл.339, ал.1 от НК

Повдигнато е и обвинение по пункт трети за това, че в периода от 04.08.2021г. до 24.08.2021г., в отдушник, в мокро помещение, намиращо се в гр.Б., бул.*****, без надлежно разрешително държал високорискови наркотични вещества, а именно:Обект 1/1 представляващ коноп /канабис, марихуана/, с нетно тегло 5,472 гр., със съдържание на активен наркотично действащ компонент - тетрахидроканабинол - 6,60 %, на стойност 32,83 лева; Обект 1/2 представляващ коноп /канабис, марихуана/, с нетно тегло 1,013 гр., със съдържание на активен наркотично действащ компонент - тетрахидроканабинол - 4,80 %, на стойност 6,08 лев; Обект 1/3 представляващ смес от пирасетам и кокаин, с нетно тегло 5,657 гр.,

със съдържание на активен наркотично действащ компонент - кокаин - 1,80 %, на стойност 452,56 лева, като общото нето тегло коноп възлиза на 6,485 гр., на стойност 38,91 лева, а на кокаин - 5,657 гр. на СойноС 452,56 лева - престъпление по чл.354а ал.3 т.1 от НК.

Производството пред настоящия първоинстанционен съдебен състав протече по реда на глава XXVII НПК, като при условията на чл.371, т. 2 от НПК подсъдимият призна изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като се съгласи да не се събират доказателства за тези факти, с оглед на което съдът на основание чл. 372, ал. 4 от НПК обяви, че при постановяване на присъдата си ще се ползва от направеното самопризнание, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

В хода на съдебното следствие подсъдимият Д.Д. дава обяснения по обвиненията. Заявява, че признава престъпленията, в които е обвинен, не оспорва фактическата обстановка по обвинителния акт. Подробно разяснява механизма на извършените престъпления и изразява съжаление за стореното.

В хода на съдебните прения представителят на прокуратурата поддържа повдигнатите обвинения. Счита, че в хода на съдебното следствие са били събрани достатъчно доказателства за виновността на подсъдимия Д. в извършване на деянията, в които е обвинен. Счита, че приетата в обвинителния акт фактическа обстановка се доказва от огромния по обем доказателствен материал, като с оглед процедурата по която се движи производството няма да я преповтаря. Намира, че при определяне на наказанията на подс.Д. следва да се отчете, че той е неосъждан, оказал е пълно съдействие в хода на ДП, както и по другите две досъдебни производства, разглеждани от окр.прокуратура Б., касаещи умъртвяването на Т.Б. и Ю.М.. Предлага за престъплението по чл.294 ал.1 НК да му бъде определено наказание в размер на 4г. и 6м. лишаване от свобода, което след редукцията по чл.58а НК да се определи на 3г. лишаване от свобода. По отношение на престъплението по чл.339 ал.1 НК, прокурора предлага да му бъде определено наказание в размер на 4г. и 6м. лишаване от свобода, което отново след редукцията по чл.58а НК да се определи на 3г. лишаване от свобода. За третото обвинение по чл.354а ал.3 т.1 НК се предлага да се наложи наказание лишаване от свобода за срок от 15м. и кумулативно глоба в размер на 3000 лв., които след редукция по чл.58а НК да се да се определят на 10 м. лишаване от свобода и глоба в размер на 2000 лв.Държавното обвинение предлага на основание чл.24 НК определеното общо наказание от 3 г. лишаване от свобода да бъде увеличено с ½ до общия размер на 4г. и 6м. лишаване от свобода, като се присъедини и наказанието глоба. Моли съда за постановяване на присъда в този смисъл.

Упълномощеният защитник на подсъдимия адв. Б.Я. пледира подробно относно приетата фактическа обстановка, като прави анализ на доказателствата в ДП. Относно обвинението по чл.339 ал.1 НК намира, че подс.Д. не е бил наясно, че в дадената му от С.Р. торба се е намирал въпросният пистолет със заглушител и патрони. Счита, че показанията дадени на Д. по друго ДП пред БОП следва да се изключат от доказателствената съвкупност, тъй като по делата за убийството на Б. и М. той е имал друго процесуално качество. Намира, че следва да бъдат изключени от доказателствената съвкупност и показанията дадени от полицейски служители, които са провели първоначални и последващи беседи с Д., като се позовава и на практика на ВКС. Намира, че тези действия на полицейските органи представляват заобикаляне на закона и предлага тези показания да не се кредитират. Намира, че това обвинение е останало недоказано от обективна страна. Относно държането на наркотични

вещества, защитата предлага да бъде постановена оправдателна присъда, поради липса на субективния елемент от състава на престъплението, тъй като подс.Д. не е знаел какво е съдържанието на пакета, намиращ се в чантата дадена му от Р.. Досежно обвинението по чл.294 ал.1 НК защитата счита, че съдът за да достигне до извода за доказаност на лично укривателство следва да установи наличие на първичните престъпления – умъртвяването на Т. Б. и Ю. М. от С.Р., за който обаче все още няма влязла в сила присъда. Подробно акцентира, че в следствие на дадената от Д. информация се е стигнало да разкриването на две тежки умишлени престъпления, разследвани от окръжна прокуратура Б.. Излага подробни характеристични данни за личността на подс.Д., като предлага по това обвинение да му се определи наказание лишаване от свобода за срок от 2г., което след редукия по чл.58а НК да се определи на наказание лишаване от свобода за срок от 1г. и 4м. с евентуално приложение на института на условното освобождаване по реда на чл.66 ал. НК. Предлага общото наказание да не се увеличава по реда на чл.24 НК така както предлага прокурора, тъй като се правело за първи път в пледоарията.

Подсъдимият Д.Д. поддържа изложеното от защитника си, а в последната си дума изразява съжаление за стореното, поднася съболезнования към роднините на жертвите. Моли съда да бъде снизходителен.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

Подсъдимият Д.Д. и С.Р. се познавали отдавна, от времето когато изтърпявали ефективни наказания „Лишаване от свобода“ в Затвора гр.Б. в периода от 15.02.1995г. до 30.01.1996г. За този период, двамата контактували помежду си, изградили приятелски отношения, които продължили и след освобождаването им от затвора. В годините след това, приятелските им отношения станали още по-силни, като Д. бил едно от най-доверените лица на Р..

С.Р. и убитата Т.Б.-Р. били в близки приятелски отношения, имали и общи бизнес проекти в строителния бранш. Двамата многократно посещавали търговски обект - винарна, стопанисван от подсъдимия Д., намиращ се в гр.Б., бул.*****. Там Д. се запознал с Т. Б., като знаел, че тя била бизнес партньор на Р.. В периода от 20.09.2020г. до 29.10.2020г., Б. имала финансови претенции към С.Р. във връзка с техни неуредени бизнес взаимоотношения, които очаквала да бъдат удовлетворени. Той следвало да и върне неустановена сума пари от реализирани имотни сделки. На 29.10.2020г., Р. повикал Б. в жилище, находящо се в гр.Б., ул.*****, собственост на неговата съпруга Е.Р.. Б. отишла на цитирания адрес, където бил само С.Р.. Те не могли да уредят финансовите си отношения, в следствие на което Р. решил да умъртви Б., за да не претърпи имотни загуби. Той носел със себе си пистолет „Макаров“, кал. 9х18, като издебнал момента в който Б. била с гръб към него и произвел изстрел в тилната област на жертвата, като по този начин умишлено я умъртвил, тъй като получената рана била несъвместима с живота, а куршумът останал в тялото ѝ.

На неустановена дата след това убийство в периода от 29.10.2020г. до началото на м.Ноември 2020г., С.Р. отишъл при подсъдимия Д., който в това време се намирал в заведението си в „***“, гр.Б.. Р. споделил на Д., че се скарал с Б. за пари, като взел решение да я убие, като му казал, че трупът и бил в апартамента на св.Е.Р.. Помолит Д. да му помогне да се отърве от трупните останки на Б.. С.Р. му предложил да сложи трупа ѝ в бидон, с който двамата да го изнесат от жилището, както и подсъдимият да

укрие вещите й. Д. се съгласил, като бил наясно, че по този начин ще бъдат прикрити за органите на властта фактът и механизмът на извършеното убийство и неговият извършител в лицето на С.Р..

На неустановена дата в периода от 29.10.2020г. до 30.05.2021г., С.Р. закупил бидон и пакети алкален хидроксид. След това се върнал в апартамента, където бил трупът на Б. и в бидона, Р. сложил тялото на жертвата с главата надолу, а краката й към отвора му. След това той изсипал съдържанието на пакетите алкален хидроксид и добавил вода, за да се получи химична реакция, с която тленните останки на убитата Б. да се разложат.

На неустановена дата в същия период, в гр.Б., Р. отишъл при Д. и му споделил какво е направил с тялото на Б., като се уговорили да пренесат бидона до имот – неработещ магазин, находящ се в гр.Б., ул.*****, стопанисван от негови познати - св.Р.Б. и св.Г.Ж., от които по-рано през лятото на 2020г., Р. взел ключа за търговския обект. Подсъдимият Д. извикал и св.С.З., който често ползвал да му върши общи работи да помогне с пренасянето на бидона. Непосредствено след този разговор, подс.Д. отишъл при св.З. на пазара „Краснодар“, гр.Б. и го повикал да помогне да пренесат нещо, срещу което щял да получи пари, като не му казал за естеството и съдържанието на работата. Св.З. приел и на същата дата, при тях отишъл да ги вземе С.Р., с управляван от него товарен автомобил тип „микробус“. Тримата с микробуса, на този ден, отишли до жилището, находящо се в гр.Б., ул.*****, където по-рано Р. убил Б.. Отивайки там, трупа на жертвата Б.-Р. вече бил поставен в бидон, затворен с черен капак, като св.З. не видял какво има вътре. Тримата свалили бидона и го натоварили в товарната част на микробуса, като св.З. останал отзад да държи бидона да не падне, отпред на шофьорското място седнал С.Р., а до него подс.Д.. Тримата се отправили с микробуса, управляван от Р., към затворения магазин, цитиран по-горе. Стигайки до магазина, тримата свалили бидона от микробуса на тротоара отпред. С.Р. дал на св.З. около 10-20 лева, след което Д. му заявил, че вече може да си тръгва, а те щели да се оправят двамата. Св.З. взел парите и тръгнал, като вървейки видял как Р. и Д. взимат бидона и го отнасят в посока към кооперацията, където бил магазина на св.Б. и св.Ж.. Р. и Д. оставили бидона с тялото на жертвата Б.-Р. в магазина. Р. попитал подсъдимия от къде да вземе по-голямо количество киселина, с която да разложи още тялото, като Д. го насочил към конкретен магазин. Р. закупил и допълнил бидона с още алкален хидроксид и вода, посредством които тялото на жертвата Б.-Р. и куршума в него, били силно разложени до неузнаваемост.

По-късно С.Р. отишъл при подсъдимия Д. и му споделил, че е отнесъл по-големите костни останки от тялото на Б. на гробищата в гр.Б., където ги заровил между запустели гробове в близост до този на баба му. Р. споделил с Д., че тялото на Б. било разложено в следствие на взаимодействието с киселината и станало на пяна, поради което изхвърлял с канче в шахта, намираща се в близост до магазина на ул.“С.“, разложените части от тялото й вкл. зъбите и малките костици, както и патрона. На 30.05.2021г., св.Р.Б. и св.Г.Ж. отишли до магазина си, цитиран по-горе, тъй като наемодателят им се обадил, че от вътре се носела неприятна миризма. Влизайки в обекта, св.Б. и св.Ж. единствено измели пода по който имало разлята кафеникава течност, като към този момент бидонът с тялото вече бил изнесен от там.

На неустановена дата в периода от 29.10.2020г. до 24.08.2021г., в гр.Б., С.Р. дал на подс.Д. торбичка за бижута, съдържаща два пръстена /единият - масивен с форма на правоъгълник, а другия по-малък от бял метал/, един чифт обеци /с форма на кръгчета

и с надпис „Булгари“/, един брой медальон /с форма на кръг и надпис „Булгари“/ и два броя гривни /едната - марка „Булгари“, с камъчета по нея, а другата - масивна с форма на квадрати/ всичко от бял метал, като му казал, че бижутата принадлежали и били носени от жертвата Т.Б.-Р., в деня когато я убил, като му казал да ги скрие. Д. взел торбичката и на неустановена дата в същия период я скрил, като я пуснал в отвор на отдушник, в мокро помещение, намиращо се в гр.Б., бул.*****, в непосредствена близост до заведението му.

Тъй като близките на Т. Б. установили липсата сигнализирали в полицията и на 12.08.2021г. е било образувано досъдебно производство №270/2021г. по описа на ОД на МВР Б., пр.пр. с вх. № 6064/2021г. по описа на Окръжна Прокуратура гр.Б., за престъпление по чл.142а, ал.1 от НК за отвлечение. На 27.08.2021г., по същото наказателно производство, в качеството на обвиняем е бил привлечен С.Р. за престъпление по чл.115 от НК - умишлено умъртвяване на Т.Б.-Р.. От това досъдебно производство били отделени материали, които са изпратени на БРП по компетентност за образуване на настоящото ДП.

С.Р. и Ю.К.М. били в близки отношения. Р. възлагал различни дейности на М. срещу заплащане. В тази връзка, Ю. М. имал финансови претенции към С.Р., които очаквал да бъдат удовлетворени за извършени услуги. На 04.08.2021г. Р. позвънил на М. от мобилен апарат „Нокия 1208“, с ИМЕЙ 358626/01/*****, със СИМ карта на оператор „Виваком“, с №***** и поискал да се срещнат, за да разговарят във връзка с неуредените помежду им финансови отношения. На същата дата, с личния си лек автомобил „Мерцедес Е 280“ с рег. № *****, Р. взел Ю. М. и го откарал до *****. Там двамата слезли от автомобила и се качили на ет.5 на жилищната кооперация, където по предварителна уговорка следвало да разговарят във връзка с изплащане конкретна сума пари. Качвайки се към помещението, Р. държал скрит в себе си пистолет „Макаров“. След като влезли в апартамента Р. застанал в гръб към Ю. М., посредством този пистолет „Макаров“, със заличен фабричен номер, със шумозаглушител, произвел изстрел в главата на жертвата Ю.К.М. и по този начин умишлено го умъртвил, като куршумът останал в главата му, а огнестрелната рана била несъвместима с живота. На същия ден - 04.08.2021г., след убийството, в гр.Б., С.Р. отишъл при подс.Д. и му споделил, че застрелял Ю. М., тъй като той си искал парите. Подс.Д. заявил на Р., че следва да скрие трупа, оръжието и куршума, както и вещите на жертвата. По този начин Д. считал, че щели да бъдат прикрити за органите на властта фактът и механизмът на извършеното убийство и неговият извършител С.Р.. Същия ден Р. дал на Д. торбичка, в която били пистолетът, пълнителят с 5 бр. патрони кал. 9x18 в него, заглушителят - цитирани по-горе, използвани за извършването на убийството, мобилният апарат „Нокия 1208“, ведно със СИМ картата на мобилния оператор, с които по-рано позвънил на жертвата Ю. М., за да го привика на срещата, както и 8 бр. патрони кал. 9x18 мм. С.Р. заявил на подсъдимия, че пистолетът и останалите вещи са използвани при убийството на Ю. М. и не трябва да бъдат намирани, като му заръчал да ги скрие някъде, където никой друг да не ги намери. Подс.Д. нямал разрешение съгл. чл. 56, ал. 1 вр. л чл. 50, ал. 3, вр. ал. 2 от ЗОБВВПИ за огнестрелното оръжие и боеприпасите, въпреки което той взел изброените вещи и на 04.08.2021г. ги скрил, като ги пуснал в отвор на отдушник, в мокро помещение, намиращо се в гр.Б., бул.*****, в непосредствена близост до заведението му, където по-рано укривал бижутата на жертвата Т.Б.-Р.. Достъпът до отдушника бил ограничен, като единствено той знаел за намиращите се там вещи. Там вещи били, когато при оглед на местопроизшествие посочил на органите на МВР

местоположението им и ги отвел до отдушника. В същия отдушник, Д. държал като скриел - малко стъклено шишенце, в което съхранявал растителна маса (Обект 1/1) представляваща коноп /канабис, марихуана/, с нетно тегло 5,472 гр., със съдържание на активен наркотично действащ компонент - тетрахидроканабинол - 6,60 %; растителна маса (Обект 1/2) представляваща коноп /канабис, марихуана/, с нетно тегло 1,013 гр., със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетрахидроканабинол - 4,80 %, както и прахообразно вещество (Обект 1/3) представляващо смес от пирасетам и кокаин, с нетно тегло 5,657 гр., със съдържание на активен наркотично действащ компонент - кокаин - 1,80 %.

На 05.08.2021г., в гр.Б., С.Р. отишъл отново при Д. и му предал мобилен апарат „Айфон“, ведно със СИМ карта с №*****, като му казал, че същите са били на Ю. М. и са били у него на датата на убийството, като му поръчал да ги унищожи и изхвърли. На същата дата, подсъдимия взел мобилния апарат, счупил го и го изхвърлил в казан за смет, находящ се в гр.Б., на ул. *****, до пресечката на бул. *****.

На неустановена дата в периода от 04.08.2021г. до 06.08.2021г., на адреса в ж.к.“З.“, гр.Б., ***, цитиран по-горе, С.Р., посредством електрически саблен трион, разрязал на части трупа на жертвата Ю. М. и сложил частите в найлонови торби. След като разрязал и опаковал тялото, в същия период, в гр.Б., С.Р. отишъл при Д. и му споделил, че е нарязал трупа на Ю. М. и двамата се разбрали да го изнесат отново в бидон. На 06.08.2021г., С.Р. отишъл до склад на едро за продажба на пластмасови бидони, находящ се в гр.Б., ул.*****, в който работел св.Н.С.. Р. поискал да закупи специфичен, по-голям 135-литров бидон, който св.С. му продал. На същата дата, след като закупил бидона, С.Р. и подс.Д. влезли в *** в ж.к.“З.“, като подсъдимият носел сам празния бидон. Качвайки се в помещението, където Ю. М. бил убит, а тялото му нарязано и опаковано, С.Р. и Д. напълнили бидона с част от торбите, в които били частите от тялото на жертвата, както и главата в която бил и куршумът с който бил убит. В един момент бидона се напълнил и се оказал недостатъчен, поради което двамата свалили пълния бидон с трупните части на жертвата и го натоварили в микробус „Опел Виваро“, с рег. № *****, след което отишли отново до склада на св.С., от където закупили още 2 бр. бидони от по 120 литра. След като закупили бидоните, С.Р. и Д. отново влезли в ***, като всеки от тях носел по един празен бидон. След като се качили в помещението, двамата напълнили двата бидона с останалите трупни части от тялото на жертвата, след което на същата дата свалили последователно двата пълни бидона, използвайки завивка, с която по-лесно ги задържали, т.к. тежали. При пълненето на бидоните, една от торбите се отворила и подс.Д. видял отрязаната главата на жертвата Ю. М.. След като натоварили трите бидона с трупните части на Ю. М., С.Р. и Д., посредством микробуса „Опел Виваро“ ги откарали до паркинг, находящ се в гр.Б., ж.к.“*****“, където паркирали микробуса и го оставили в покой. На неустановена дата в периода от 06.08.2021г. до 11.08.2021г., Р. и Д., се върнали до микробуса и с него откарали трупните части до брега на блато, находящо се в гр.Б., кв.“*****“, където нямало никой по това време. Там, подс.Д. и С.Р. свалили от буса бидоните и ги завлекли заедно до намираща се в близост висока папратова растителност, където Р. изсипал съдържанието на бидоните - найлоновите торби, и ги покрил с растителност. Изсипвайки съдържанието на бидоните, Д. видял отново главата на жертвата М., която изпаднала от торба и била директно хвърлена от Р. на земята, и върху нея били поставени найлоновите торби по начин да я прикрият. След като изсипал трупните части от тялото на М., С.Р. дал на

подсъдимия трите празни бидона и му заръчал да се отърве от тях. След това Д. откарал бидоните до сградата на „***“, цитирана по-горе, където било заведението му - винарна. Той позвънил на св.Ж.Г. - охранител във „В.к.“, гр.Б., и го помолил да му отключи подземие то на сградата. Там той вкарал празните бидони от пренасянето на тялото на жертвата М.. Той измил бидоните, полял ги с белина, след което ги полял и с мазнина от фритюрниците на ресторанта му, т.к. останала трайна миризма, след което ги нарязал на части и ги изхвърлил в казан за смет до ресторанта.

На неустановена дата в периода от 04.08.2021г. до 27.08.2021г., в гр.Б., С.Р. отишъл при подсъдимия и му дал тялото на електрическият саблен трион, цитиран по-горе, използван за разчленяването на жертвата М. и му указал да го скрие като му обяснил, че с помощта му е нарязал тялото на М.. Подс.Д. взел тялото на триона и го скрил, поставяйки го под стълбищната клетка на приземния етаж в жилищната сграда, където живеел в гр.Б., ул. *****.

По повод липсата на Ю.К.М. на 09.08.2021г. е било образувано досъдебно производство №263/2021г. по описа на ОД на МВР Б., пр.пр. с вх. № 5943/2021г. по описа на Окръжна Прокуратура гр.Б., за престъпление по чл.142, ал.1 от НК - отвлечение. На 12.08.2021г., по същото наказателно производство, в качеството на обвиняем е бил привлечен С.Д.Р. за престъпление по чл.115 от НК - умишлено умъртвяване на Ю.К.М.. От това досъдебно производство били отделени материали, които са изпратени на БРП за образуване на настоящото ДП.

Към настоящия момент и двете досъдебни производства водени за умишленото умъртвяване на Т. Б. и Ю. М. от БОП не са приключили и няма влязла в сила присъда.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от направеното от подсъдимия самопризнание, което се подкрепя от събраните по досъдебното производство доказателства, а именно:

От гласните доказателства: показанията на свидетелите Г. Х., Г.Я., З.Д., З.Д., Н.С., Г.Г., Ш.Ш., С.Д., А.В., К.К., Ж.Г., К.К., Н.Н., Д.Г., Д.Т., С.К., А.Н., О.Ч., Г.Д., В.В., Е.Ц., С.Л., С.З., Е.Л., Х. Р., П.Й., И.Д., С.В., И.Б., М.Ф., Х.И., С. Б., И.Г., В.А., Г.Ж., Р.Б., Е.П., М.К., М.К., А.К., И.Н., Г. Х., С.Х., А.А..

От писмените доказателства: 6 бр. протоколи за огледи на местопроизшествие, 2 бр. протокол за оглед на труп; протокол за оглед на веществени доказателства; 5 бр. протоколи за претърсване и изземване, 2 бр. постановление за привличане в качеството на обвиняем на ОП- Б.; както и други писмени доказателства приложени в ДП.

От експертизите – 8 бр. протоколи от ДНК експертизи; 2 бр. протокол за съдебно-медицинска експертиза на труп; протокол за химическа експертиза, протоколи за видеотехническа експертиза, 3 бр. съдебно-техническа експертиза; 5 бр. протоколи за балистични експертизи; протокол за съдебно-химическа експертиза; 2 бр. трасологични експертизи.

Съдът прецени събраните в хода на досъдебното производство доказателства на основание чл. 373, ал.3 НПК, като не констатира противоречия, несъответствия и непоследователност.

Самопризнанието на подсъдимия и по трите обвинения се подкрепя от гореизброените доказателствени източници, събрани в хода на досъдебното производство, с оглед на което съдът прие за безспорно установено извършването на

инкриминираните деяния, както и авторството на същите в лицето на привлеченото към наказателна отговорност лице Д. Д.. Предвид разпоредбата на чл. 373, ал.3 НПК първоинстанционният съд няма да осъществи подробен анализ на доказателствата по тези обвинения, но ще направи кратък анализ относно предикатните престъпления, които са елемент от обективната страна на престъплението по чл.294 ал.1 НК. Съдът констатира една непрекъсната верига от косвени доказателства, които в съвкупност с обясненията на подсъдимия дадени в с.з. водят до категоричния извод, че С.Р. умишлено е умъртвил Т. Б. и Ю. М., като подс.Д. в последствие се е опитал да прикрие тази престъпна дейност чрез 9 различни деяния подробно описани в обвинителния акт.

В отделените материали от БОП, изпратени на БРП по компетентност са налични няколко биохимични ДНК експертизи, които дават категорично заключение относно идентификацията на намерените трупни части. Видно от протокол № 21 от ДНК експертиза № 292, вещото лице П.М. е достигнала до извода, че при направен анализ на трупните останки, намерени в блатистата област на кв. *****, са от биологичният син на Г.С. – Ю. М.. Съгласно протокол № 21 от ДНК експертиза № 334 на същото вещото лице, представените за изследване обекти, а именно: един брой саблен трион с парченца човешка тъкан по него показва, че същата произхожда от лице от мъжки пол. Определеният ДНК-профил показва пълно съвпадение с ДНК-профила на труп, идентифициран като биологичният син на Г.С., а именно от Ю. М..

От заключението на вещото лице Г.М. по изготвената съдебномедицинска експертиза на труп № 143 - стр. 24, том 5 от ДП, е видно че при огледа на трупа на Ю. М. се установи: разчленено тяло в трупно разложение, огнестрелно нараняване с вход задна тилна област и наличие на проектил в ляв ушен канал, фрактури на черепната основа, множество фрактури по лява черепномозъчна ямка и разтрошаване на черепни кости, белодробен отток, тъмна кръв в телесни кухини, увеличени размери на сърцето и миризма на разложени телесни кухини. Установено е разчленяване на трупа, като главата е била отделена от туловището и крайниците. Вещото лице е посочило с категоричност, че причина за смъртта е черепномозъчна травма в резултат на огнестрелно нараняване в областта на главата. Посочено е, че няма данни от борба или самозащита, както и че жертвата е била с гръб към извършителя. Установено е, че разчленяването на тялото е извършено посмъртно.

Вещото лице Д.К. в протокол № 20 от ДНК експертиза № 306 е изследвала клетъчен материал от устната кухина на Х. Р. – дъщеря на убитата Т. Б.. В протокол № 21 от ДНК-експертиза № 348 - стр. 280, том 4 от ДП, вещото лице е направило сравнение на ДНК- профила на Х. Р. и С. Б., като е установило съвпадение с ДНК-профила на лице от женски пол, съгласно протокол № 21 на ДНК- експертиза № 584 на НИКК МВР София. Направено е изследване от извлечен костен мозък и тъкан от бедрена коС, иззети при аутопсия на трупни останки, намерени в гробищния парк на гр. Б.. Изследването показва, че между тях има пряка роднинска връзка. Бил е изследван и ДНК-профила на С. Б. – майка на убитата и също е установена пряка роднинска връзка между нея и намерените трупни останки. В протокол № 21 от ДНК експертиза № 289 са изследвани 2 броя четки за зъби на жертвата Т. Б., като е установила пълно съвпадение с кръвта по представения за изследване тампон с кървави обтривки. В протокол № 21 от ДНК-експертиза № 311 е изследвала част от кост с дължина 11 см и 3 бр. части от човешки зъби, като е установила, че ДНК-профилът съвпада с този на убитата Т. Б..

Била е извършена и съдебно-химическа експертиза от ВМА /стр. 254, том 4 от ДП/, в която вещото лице проф. А. е посочило, че при извършване на изследвания на трупни останки съвпадащи с ДНК профила на Б. се установява въздействие и наличие

на хидроксид с алкален характер, отговарящ на състава на търговския продукт „сода каустик“. Посочено е че това вещество има силно хидролитично върху човешкото тяло действие, водещо до химичен разпад на биомакро-молекули. Възможно е костните тъкани да бъдат разградени до деминерализация, вследствие на което стават пластични и трошливи. Посочил е че установените изменения върху изследваните трупни останки, е възможно да бъдат получени за изминалия период от време при нормално атмосферно влияние.

Видно от протокол № 379 от изготвена техническа експертиза на вещото лице Г.Б. на стр. 141, том 1 от ДП са изследвани 13 бр. оптични носители на данни, заснели движението на автомобила, управляван от Р. до двата апартамента, в които са били убити Т. Б. и Ю. М., както и ясно се виждат пренесените сини бидони, в които са били трупните части на убитите Б. и М.. Установено е съдържанието, маршрута и времето, като вещото лице е достигнало до извода, че не са налице манипулации и същите са годни за изследване. В същата насока е и видеотехническа експертиза на вещото лице К.К. от НСС.

Била е изготвена техническа експертиза от вещото лице Р.С. - на стр. 151, том 1 от ДП, в която е посочено, че представеният за изследване електрически саблен трион е годен за употреба по предназначение, като с него би могло да се отреже всякакви тъкани, гипсокартон, тухли, бетон, шперплат, дъски, пирон и др. Посочено е, че със същия този трион би могло да бъде разрязана човешка плът и кост.

При извършена балистична експертиза от вещото лице С. /стр. 236, том 4 от ДП/, се установява, че намереният куршум в шахта, намираща се на ул. „С.“, се определя като боеприпас калибър 9 мм „Макаров“. Бил е изстрелян от пистолет „Макаров“, като по куршума има запазени частични следи, тъй като същият бил под химическо въздействие на киселини. Това вещо лице е изследвало и иззетия пистолет „Макаров“ / протокол № 74, стр. 245, том 4 от ДП/. Посочено е, че същият представлява огнестрелно оръжие по смисъла на ЗОБВВПИ, който е с фабрично заличени номера. Посочено е, че пистолетът е годен да произвежда изстрели и е възможно изследваният по-горе куршум да е изстрелян от него. По делото е била изготвена тройна балистична експертиза, която дава заключение, че намерения куршум, който е бил в тялото на жертвата Т.- Б. е част от патрон 9x18 мм, който би могъл да бъде изстрелян от пистолетът „Макаров“, намерен по делото. По делото е била изготвена балистична експертиза, която дала заключение, че от намерения пистолет „Макаров“ 9x18 с прикрепен към него шумозаглушител, цитирани по-горе, е бил изстрелян куршума, установен в главата на трупа на Ю. М. и посредством който същият е бил умъртвен. Съгласно протокол № 21 по ДНК-експертиза № 304-1, върху представеният за изследване един брой пистолет „Макаров“ и дръжка на пистолет е наличен биологичен материал, който съвпада с ДНК-профилът на С.Р..

Изготвена е и химическа експертиза /стр. 115, том 1 от ДП/, която е изследвана растителна маса и прахообразното вещество, иззети от отдушник от ресторанта на ***. Установено е че обект 1.1 и обект 1.2, представляват коноп с общо тегло 6.485 грама, а прахообразното вещество – обект 1.3 има него тегло 5.657 грама и представлява смес от пирацетам и кокаин, като е посочена и стойността им. Кокаинът, конопът и активните им компоненти са наркотични по смисъла на ЗКНВП.

Съдът кредитира с доверие показанията на всички разпитани в хода на ДП свидетели, с изключение на полицейските служители К., П., Д. и Х. провели беседа с подсъдимия в частта в която той е признал за авторството на извършените деяния.

Макар принципно разпитът на полицейски служители, присъствали при извършване на определени действия, да е допустим с оглед разпоредбата на чл. 118, ал. 1, т. 3 от НПК, в конкретния случай показанията на посочените лица няма как да бъдат годно ценени от настоящата инстанция по фактите. В тази връзка е необходимо да се посочат някои особености, касаещи допустимостта и оценката на свидетелски показания на полицейски служител, извършил "оперативна беседа" с лице, което към момента има качеството на подсъдим в процеса. На първо място, не е спорно, че "беседата" не е способ за разследване, поради което няма процесуална пречка лицата, които са я извършили да бъдат разпитани в качеството им на свидетели. Чрез техните показания се събират производни доказателства, които могат да бъдат включени в доказателствената съвкупност и използвани в доказателствения процес само в три хипотези: като средство за разкриване на първични доказателства; за проверка на първични доказателства и за замяната на първични доказателства, ако последните се окажат недостъпни. На второ място във връзка с преценката относно допустимостта на посочените доказателствени източници от значение е и момента на провеждане на "беседата" и какъв е бил статутът на подсъдимия към онзи момент. Едва след това следва да се пристъпи към разглеждане по същество на показанията на полицейски служител, провел "оперативна беседа". Конкретиката на настоящия казус дава основание да се кредитират показанията на горепосочените полицейски служители досежно сведенията за начина на повеждане на операцията, извършените действия по претърсване и изземване, но следва да се приемат за недостоверни относно проведените оперативни беседи касаещи предмета на доказване. Това становище на настоящия състав е в пълно съответствие със закона и константната съдебната практика на ВКС. Подсъдимият Д. е направил извънпроцесуални признания, но преди да бъде привлечен в качеството му на обвиняем. Това е ограничило правото му да се представляват от защитник, както и да взема информирано решение дали да дава обяснения, които могат да бъдат използвани в негова вреда. По този начин е бил заобиколен правният ред за разпит на обвиняемия, поради което показанията на посочените свидетели не биха могли да се ползват при постановяване на осъдителна присъда (в този смисъл са и Р. № 45/2010 г. по н. д. № 712/2009 г. на III НО, Р. № 129/2017 г. по н. д. № 264/2017 г. на II н. о.). Но въпреки това обясненията му дадени пред настоящия състав могат да се ценят и съдът ги кредитира, тъй като същите кореспондират с останалия доказателствен материал – разпита на посочените по-горе свидетели и експертни заключения. Показанията на разпитаните свидетели са взаимодопълващи се и с оглед признанието на фактическата обстановка същите няма да се обсъждат подробно. Тази верига от косвени доказателства в съвкупна преценка с обясненията на подсъдимия и признаването на всички факти от обвинителния акт водят до извод за доказаност на предикатните престъпления – умъртвяването на Т. Б. и Ю. М. от С.Р. и последващата престъпна дейност на Д. целяща прикриване на С.Р. от органите на реда, субсумирана под състава на престъпление по чл. 294 ал. 1 НК. Между показанията на свидетелите не се откриват съществени противоречия, като всеки един от тях е възприел и си спомня различни обстоятелства, релевантни за предмета на доказване, както за първичните престъпления, така и за последващите, извършени от подс. Д..

Обясненията на подс. Д., дадени в хода на съдебното следствие, също допринасят за изясняване на обективната истина по случая. Отчитайки двойствената им природа на доказателствено средство и на средство на защита, съдът прие, че в случая обясненията на подсъдимото лице и направеното от него признание се подкрепя от останалата верига от доказателства. Д. не отрича в обясненията си, че именно Р.

физически е умъртвил Б. и М., както и че е помогнал в прикриването на тези престъпления, като оценени в съвкупност с останалите събрани гласни доказателства, по несъмнен и категоричен начин се установява авторството на деянията и техния механизъм. Подс. Д. заявява, че съжалява за своята постъпка, като посочва, че не оспорва фактическата обстановка и изразява искрено съжаление за постъпката си.

Обясненията на подсъдимия ни най-малко не го оневиняват, а напротив - затвърждават по изключително убедителен начин информацията, съдържаща се в гласните доказателствени източници - в показанията на свидетелите изброени по-горе. Съдът прецени събраните в хода на досъдебното производство доказателства на основание чл. 373, ал. 3 НПК и не осъществи подробен анализ на същите.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 303, ал.2 НПК, за да постанови осъдителна присъда, съдът следва да установи по несъмнен начин както авторството на лицето, обвинено в извършване на инкриминираните деяния, така и всички признаци от фактическия състав на престъпленията.

Досежно обвинението по чл.294 ал.1 НК:

За правилната оценка на това деяние следва да бъдат анализирани обективните и субективни признаците на престъплението по чл. 294 ал.1 от НК, тъй като са налице няколко особености в изпълнителното деяние. От обективна страна са налице 3 форми на изпълнителното деяние:

1. Спomaгaне на лице, извършило престъпление, да избегне наказателно преследване. Това означава въобще да не се стигне до наказателно преследване.
2. Спomaгaне спрямо лицето да бъде осуетено наказателното преследване – възбудено е наказателно преследване, но деецът спomaгa да не се стигне до осъждане с влязла в сила присъда.
3. Спomaгaне лицето да остане ненаказано – влязла е в сила присъда с наказание, но деецът способства престъпникът да не изтърпи наказанието.

Важно е да се отбележи, че между дееца и укривания няма предварителна уговорка за това, че ще бъде укриван – „без да се е споразумял”, така както е посочил и прокурора в обвинителния акт. Ако са се споразумели предварително ще сме изправени пред съучастие в престъпление, но в настоящия случай няма нито едно доказателство /пряко или косвено/, че Д. предварително е знаел, че Р. ще умъртви Т.Б. и Ю.М.. В тази връзка личното укривателство се осъществява само с пряк умисъл, като самото изпълнително деяние представлява спomaгaне на лице, извършило престъпление, да избегне или да бъде осуетено спрямо него наказателно преследване или да остане то ненаказано, без укривателят да се е споразумял с това лице, преди да е извършило престъплението. Налице е едно посегателство срещу обществените отношения свързани с правилното функциониране на наказателното правосъдие, като може да засегне осъществяването на наказателното преследване за извършено от друго лице престъпление или изпълнението на наказание, наложено вече на такова лице. Укривателство е вторична престъпна дейност и то няма как да съществува без предикатното престъпление, което се явява елемент от обективната страна на престъплението по чл.294 НК. Законодателя не прави разграничение дали предикатното престъпление е било умишлено или непредпазливо, дали е извършител или съучастник, дали се касае за довършено престъпление, опит или приготвяне. В практиката на ВКС се наблюдават и някои разлики между личното укривателство и

други вторични престъпления. Така например при изпирането на пари - чл.253 от НК е достатъчно предикатната проява да е общественноопасно деяние, като не е непременно необходимо тя да е и престъпна. При личното укривателство обаче не е нужно да има влязла в сила присъда за първичното /укрито/ престъпление. Това е така, тъй като постановяването на присъда за първоначалното престъпление в някои случаи може да се окаже и невъзможно – напр. при смърт на укривания или при спиране на наказателното производство и последващо прекратяване. Личното укривателство в случая се явява субсидиарно спрямо укриваното първично престъпление, защото неговият състав може да намери приложение, единствено ако субектът му не е участвал в предикатното престъпление.

Субект на личното укривателство може да бъде всяко наказателноотговорно лице, което не е извършител или съучастник в престъплението, което укрива. Ако лицето е взело участие в първичното престъпление, то ще отговаря само за него и никога за субсидиарното лично укривателство. Укриването на собствена престъпна проява, само по себе си, не представлява съставомерно деяние. Възможно е, както е в случая първоначалното /укритото/ престъпление да е предмет на отделно производство, по което да е постановена влязла в сила осъдителна присъда или тепърва да предстои разглеждане на съдебен процес. Настоящият състав приема, че наличието на отделно производство за първоначалното престъпление и установяването му с окончателна присъда не е задължително, тъй като би се стигнало до ограничаването на процесуални права на прокуратурата като държавно обвинение. По тази причина няма пречка първоначалното и последващото го престъпление да се разглеждат в един общ процес или пък в отделни наказателни производства /както е в случая/. В тази насока е и констатираната практика на ВКС - Решение № 105 от 30.08.2021 г. на ВКС по н. д. № 433/2021 г., II н. о., НК. Наличието на две отделни производства – за укриваното и за последващото го лично укривателство, може да доведе до постановяване на противоречиви съдебни актове по едни и същи факти или да стане предпоставка за създаване на трудно решими затруднения от доказателствено и правно естество, ако например по делата за умъртвяването Р. бъде оправдан. Така например в своя труд „Укривателството по наказателния процес“, проф.П.П. разсъждава, че това би могло да бъде преодоляно, чрез възобновяване на наказателното производство по обвинението за укривателство. По тази причина би било по целесъобразно двата процеса да се движат заедно, но няма пречка и да се разгледат отделно, като това е в преценката на прокурора.

По тази причина настоящият състав приема, че за да бъде ангажирана наказателната отговорност на Д. за „лично укривателство“ по несъмнен начин, се изисква по същия категоричен начин да е доказано извършването от С.Р. на първоначално /укрито/ престъпление, а именно умъртвяването на Т. Б. и Ю. М..

По тази причина описвайки и анализирайки във фактическата обстановка двете умъртвявания, начина на извършването им, правната квалификация и виновното лице - С.Р., съдът не е излязъл от предмета на делото, тъй като доказването на предикатното престъпление е елемент от обективната страна на престъплението по чл.294 ал.1 НК, за което е обвинен Д.. Това е така, понеже съдът се е произнесъл в рамките на обвинението, както е посочено от фактическа и правна страна, което е предпоставяло и обсъждането на доказателствата, относно описаното в обвинителния акт първоначално престъпление, твърдяно да е укрито от страна на подсъдимия. Изброените по-горе доказателствени източници, погледнати в своята съвкупност като верига от косвени доказателства водят до единствения и несъмнен извод, че С.Р. е умъртвил умишлено Б.

и М., а престъпната дейност на Д. се явява вторична, последваща и се изразява в 9 отделни деяния описани подробно в обвинителния акт представляващи целенасочени прояви в прикриването на извършените престъпления и укриването на извършителя. По тази причина съдът прие, че самопризнанието на Д. се подкрепя по категоричен начин от събраните в ДП доказателства, поради което го призна за виновен по това обвинение.

Досежно обвинението по чл.339 ал.1 НК:

При тези доказателства съдът намира, че подсъдимия Д. е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав на чл. 339, ал.1 от НК, тъй като на 04.08.2021г., в гр.Б., придобил като получил от С.Д.Р. и за времето от 04.08.2021г. до 24.08.2021г. държал в отдушник, в мокро помещение, намиращо се в гр.Б., бул.*****, огнестрелно оръжие - пистолет „Макаров“ кал. 9х18 със заличен фабричен номер, както и боеприпаси за огнестрелни оръжия - 13 бр. патрони кал.9х18 мм, без да има за това надлежно разрешение, съгл. чл. 56, ал. 1 вр. чл. 50, ал. 3, вр. ал. 2 от ЗОБВВПИ. От обективна страна е безспорно установено, че пистолетът и патроните са съответно огнестрелно оръжие и боеприпаси по смисъла на ЗОБВВПИ, в каквата насока са изброените по-горе балистични експертизи.

Изпълнителното деяние на престъплението по чл. 339, ал.1 от НК - държане на посочените в разпоредбата вещи, се изразява в установяване на фактическа власт върху същите от дееца, без надлежно разрешение. Съдът счита, че на посочената дата с действията си подс.Д. действително е осъществил това деяние, защото процесните вещи са се намирали във фактическа власт на дееца, за което той не е имал надлежно разрешение по ЗОБВВПИ. Това е така, тъй като по делото се установи безспорно, че при осъществяване на процесуално-следствени действия по претърсване в отдушник на стопанисвания от него ресторант в сградата на *** са открити и иззети инкриминираните вещи. За осъществяване на състава на престъплението по чл.339, ал.1 от НК е без значение начина на придобиване на огнестрелното оръжие и боеприпасите, тъй като именно подсъдимия е този който е упражнявал върху тях фактическа власт, те са се намирали в негово разположение и той ги е скрил. Държането като форма на изпълнителното деяние не държи сметка за действията на дееца по придобиване на вещите, а единствено до фактическата им връзка с дееца. Поначало, за да е налице съставомерно "държане" по отношение на оръжието е достатъчно то да се намира във фактическата власт на дееца. Установяването на този факт обективира в достатъчна степен и неговият умисъл, ако не са налице други обстоятелства, които го изключват. В случая такива не са налице, с оглед коментирания по-горе разпоредби на действащото законодателство. Независимо от това времето, през което вещите са били съхранявани не е незначително кратък, количеството им не е пренебрежимо малко, а и опасността на самото деяние се явява тежка, с оглед на обстоятелството, че с това оръжие са умъртвени лица.

От обективна страна е установена липсата на надлежно разрешително за носене на огнестрелно оръжие. От субективна страна е установено съзнаването от подсъдимия за това обстоятелство, действайки в нарушение на установените правила от законодателството на страната, поради което деянието е осъществено при пряк умисъл. Деецът е съзнавал общественото опасния му характер, предвиждал е общественото опасните му последици и е искал тяхното настъпване.

Досежно обвинението по чл.354а, ал.3, т.1 от НК:

Настоящият съдебен състав намира, че от доказателствата по делото несъмнено

се установява, че от обективна и субективна страна подсъдимият Д. с деянието си е осъществил и състава на престъплението по чл. 354а, ал. 3, т. 1, предложение първо от НК, вр. чл. 3, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗКНВП, вр. чл. 3 от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични и Приложение № 1, Списък № 1 и Списък № 2 от същата, вр. чл. 73, ал. 1 и чл. 30 от ЗКНВП и чл. 1 и сл. от Наредбата за условията и реда за разрешаване на дейностите по чл. 73, ал.1 от ЗКНВП.

От обективна страна по делото безпротиворечиво е установен характерът на държаните от подсъдимия наркотични вещества, а именно – марихуана и кокаин с примеси на пирацетам. Конопът и кокаинът и активният им компонент имат силно наркотично действие и няма легална употреба, пазар и производство, като са поставени под забрана, съгласно Списък I и Списък IV на Единната конвенция за упойващите вещества от 1961 г., ратифицирана от Р България, и Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите (обн. ДВ, бр. 30/1999 г.), като е включен в Приложение № 1 към чл. 3, ал. 2 – "Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина". При това положение безспорно следва да се приеме, че подсъдимият е осъществил държането по отношение на високорискови наркотични вещества по смисъла на чл. 354а, ал. 3, т.1 от НК.

Доколкото по делото не се установи подсъдимият да е държал високорисковите наркотични вещества въз основа на разрешително - лицензия за това, издадена при реда и условията на ЗКНВП, то следва да се приеме, че е осъществил държането незаконно, в нарушение на установения за това ред и без надлежно разрешение. Съдът намира, че извършеното от подсъдимия не следва да се субсумира под състава на престъплението по чл. 354а, ал. 5, вр. ал. 3, т. 1, пр. 1 от НК, тъй като деянието не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 93, т. 9 от НК. Този извод следва от вида, количеството и сравнително високата стойност за вида на държаните наркотични вещества и общата им стойност. Държането на кокаин се явява с изключително завишена опасност, тъй като това наркотично вещество има синтетичен характер и спада към т.нар „твърда дрога“ и има сериозно въздействие върху нервната система, което често води до сериозни разстройства на здравето. Като взе предвид всичко изложено до тук, настоящият съдебен състав намира, че настоящото деяние не може да се квалифицира като маловажен случай, поради което съдът призна подсъдимия за виновен и по това обвинение, така както е предявено.

По вида и размера на наказанието:

За престъплението по чл.294 ал.1 НК:

Законодателят е предвидил наказание лишаване от свобода за срок до пет години. При индивидуализацията на наказателната отговорност на Д.Д. по това обвинение съдът взе предвид като смекчаващи вината обстоятелства чистото съдебно минало на подсъдимия, съдействието му за разкриване на две изключително тежки умишлени престъпления, както и доброто му процесуално поведение и изразено съжаление. Като отегчаващи отговорността обстоятелства съдът отчете начина на извършване на деянието, високата степен на обществена опасност на извършеното, а именно продължаване престъпление, включващо девет отделни деяния по отношение на които извършените от подсъдимия Д. действия са целяли да бъде избегнато и да бъде осуетено спрямо С.Р. наказателно преследване за извършените от него тежки умишлени престъпления. Като отегчаващо вината обстоятелство се отчете и висока обществена опасност на първичното престъпление, извършено от Р., довела до

настъпването на смъртта на 2 лица, както и конкретните действия, с които подс.Д. първоначално се е опитал заблуди разследващите, като е затаил истината. На тази плоскост настоящият съдебен състав прецени, че не са налице предпоставките за приложението на чл. 55, ал.1, т.1 от НК, тъй като по делото не се събраха доказателства за наличието на многобройни смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, нито за изключително такова. В този ред на мисли съдът прецени, че е налице превес на отегчаващи вината обстоятелства, поради което определи наказанието за това престъпление малко под максимално предвидения в закона размер, а именно четири години и шест месеца лишаване от свобода. Съобразно разпоредбата на чл. 58а, ал.1 НК съдът намали така определеното наказание с 1/3, с оглед на което наложи на подсъдимия Д. наказание в размер на три година лишаване от свобода, което на основание чл.57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС да бъде изтърпяно при първоначален „общ“ режим. Съдът прие, че не са налице предпоставките за приложение на разпоредбата на чл. 66 ал. 1 от НК и постанови ефективно изтърпяване на наложеното на подсъдимия наказание лишаване от свобода. Съдът прецени, че наказание в този му размер ще способства максимално за постигане на целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл. 36 НК, счете наказанието за справедливо и съответстващо на обществената опасност на деянието и на дееца, което ще въздейства превъзпитателно, както на подсъдимия, така и на другите членове на обществото.

За престъплението по чл.339 ал.1 НК:

Разпоредбата на чл. 339, ал. 1 НК, предвижда наказание лишаване от свобода от две до осем години. При определяне вида и размера на наказанието по това обвинение съдът взе предвид като смекчаващи отговорността обстоятелства необремененото съдебно минало на подсъдимия, съдействието му за разкриване на това престъпление, като сам е посочил къде е скрил боеприпасите, както и доброто му процесуално поведение и изразено съжаление. Като отегчаващи отговорността обстоятелства съдът отчете високата степен на обществена опасност на извършеното, тъй като с държания от него пистолет са извършени две изключително тежки и брутални убийства. При това положение не са налице предпоставките за приложението на чл. 55, ал.1, т.1 от НК, тъй като липсват и по това обвинение многобройни смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства. По тази причина и съдът определи наказанието за това престъпление около средния размер, а именно четири години и шест месеца лишаване от свобода. Съобразно разпоредбата на чл. 58а, ал.1 НК съдът намали така определеното наказание с 1/3, с оглед на което наложи на подсъдимия Д. наказание в размер на три година лишаване от свобода, което на основание чл.57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС да бъде изтърпяно при първоначален „общ“ режим. Това наказание също не следва да се отлага по реда на чл. 66 ал. 1 от НК и постанови ефективно изтърпяване на наложеното на подсъдимия наказание лишаване от свобода в унисон с целите на разпоредбата на чл. 36 НК.

За престъплението по чл.354а ал.3 т.1 НК:

Разпоредбата на чл.354а, ал.3, т.1 от НК предвижда – „Който без надлежно разрешително придобие или държи наркотични вещества или техни аналози, се наказва: т.1 за високорискови наркотични вещества или техни аналози - с лишаване от свобода от една до шест години и с глоба от две хиляди до десет хиляди лева“. При определяне размера на наказанието по това обвинение, съдът взе предвид обществената опасност на деянието и личността на дееца. Съдът отчете като смекчаващи вината обстоятелства изразената на досъдебното производство и в хода на съдебното производство позиция на подсъдимия - да изложи факти и обстоятелства,

касаещи разследването, да съдейства на органите, като покаже къде е скрил веществата, да обясни как ги е получил, като е признал вина и е изразил съжаление. Налице са и положителни характеристични данни по това обвинение, тъй като няма доказателства Д. друг път да е държал или разпространявал наркотични вещества. Тази критичност към извършеното, заявено и по делото в съдебна фаза, мотивира съда да наложи наказание към минимума, а именно една година лишаване от свобода, както и кумулативното такова – глоба в размер на 2000 лв. На основание чл. 58а, ал.1 НК съдът намали така определеното наказание лишаване от свобода с 1/3, с оглед на което наложи на подсъдимия Д. наказание в размер на осем месеца лишаване от свобода, което на основание чл.57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС да бъде изтърпяно при първоначален „общ“ режим.

В случая са налице предпоставките на чл. 23, ал.1 от НК, тъй като подсъдимият е извършил деянията в условията на съвкупност по чл. 23, ал.1 от НК. С оглед на горното съдът наложи най-тежкото от така определените отделни наказания по настоящото дело, а именно лишаване от свобода за срок от три години. Това наказание следва да се изтърпи ефективно при първоначален общ режим на основание чл.57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС. Към това наказание следва изцяло да се присъедини и наказанието глоба от 2000 лв.

По приложението на чл.24 ал.1 НК:

Съдът счита, че за целите на чл. 36 НК по отношение на така определеното и наложено на подс. Д. общо наказание лишаване от свобода за срок от три години следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 24 НК като същото се увеличи с една година и шест месеца, предвид броя на отделните престъпления и високата степен на обществена опасност на същите, като така определеното и увеличено общо наказание лишаване от свобода за срок от четири години и шест месеца следва да бъде изтърпяно при първоначален общ режим на основание чл.57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС. На осн. чл. 59, ал. 1, т. 1 НК съдът приспадна времето, през което подсъдимият е бил задържан по чл. на 64, ал. 2 НПК, а впоследствие – и по МНО "Задържане под стража", както и по ЗМВР.

По веществените доказателства:

Съдът постанови приложените в ДП оптични дискове да останат по делото. Остатъкът от наркотичните вещества, които се съхранява в ЦМУ, отдел „МРР-НОП“ и които са предмет на престъплението, бяха отнет в полза на държавата, на основание чл.53, ал. 1, б. „б“, вр. чл. 354а, ал. 6 от НК, и следва да бъдат унищожени след влизане на присъдата в сила, тъй като притежаването им е забранено.

Няма данни за сторени разноски.

С тези съображения съдът постанови присъдата си.

За изготвянето на мотивите да се съобщи на страните!

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/Анатоли Бобоков/